

Ser jove

La joventut no és un període de la vida; la joventut és un estat de l'esperit, un efecte de la voluntat, una qualitat de la imaginació, una intensitat emotiva, una victòria del valor sobre la timidesa, del gust de l'aventura sobre l'amor i el confort.

Un no es torna vell per haver viscut un cert nombre d'anys; es torna vell perquè ha desertat dels ideals, els anys arrugen la pell, però renunciar a un ideal arruga l'ànima.

Les preocupacions, els dubtes, les pors i les esperances ón els enemics que, lentament ens fan inclinar cap a la terra i convertim en pols abans de la mort.

JOVE és el que es meravella..., el que s'asombra, el que pregunta com un nen; i després...?, jove és el que desafia els aconteixements i troba alegria en el joc de la vida, les proves el galvanitzen, els fracassos el tornen

més fort, les victòries el tornen millor.

Ets tant jove com la teva fe, tant vell com la teva desesperació i més vell encara amb el teu abatiment.

Romandràs jove tant com romanguis veritablement generós, tant com sentis entusiasme de donar alguna cosa de tu, pensaments, paraules, o bé; tant com la impressió de donar-te, de la impressió de rebre, conseqüentment, de sempre estar debent i desitjant donar més, romandràs jove mentres siguis receptiu a tot allò bell, bo i gran, poden disfrutar dels missatges de la natura, de l'home i de l'infinit.

Si un dia, qualsevol que sigui la teva edat, el teu cor està mossegat pel pesimisme torturat per l'egoïsme, i rosegat pel cinisme, QUE DEU TINGUI PIETAT DE LA TEVA ANIMA DE VELL

VICTOR B.

"Hola, bon dia!"

Per: Cèlia Puchol

Aquesta "fórmula de tractament", què vol dir realment?

Quan veiem una persona i li diem "Bon dia!", li estem desitjant que tinga un feliç dia i no patisca cap "desgràcia"? Mes aviat només li estem dient: "Eh, tu! Jo estic ací".

I quan ens acomiadem...?
— "Fins després!"

A la millor li ho diem a una persona que no veurem mai més, però..., per què ho diem?

Al llarg del dia diem moltes paraules sense cap sentit, és a dir, paraules buides que no tenen cap significat i només ens serveixen per a resultar-li simpàtica o simpàtic a una altra persona amb qui, potser, no tenim gaires coses en comú.

Segurament ho fem perquè, amb aquestes paraules

que diem sense pensar en allò que volen dir, treiem algun profit o podríem treure'n algun en un futur. Com per exemple, semblar-li "normal" a una persona. "Normal", el que nosaltres entenem com a tal, és tot allò que ens identifica com a societat (amb certs valors i costums comuns).

A l'hora de sortir al carrer pensem quina roba ens hem de ficar, quin aspecte físic hem de tindre, quines persones hem de conèixer per a què ens puguen ajudar i obtenir-ne algun profit, etc.

Aquesta gran màscara l'utilitzem per ocultar la nostra personalitat. Dins casa nostra tenim unes idees que comentem a les nostres amistats, però aquests valors no ixen d'un entorn molt reduït.

De vegades, quan conei-

xem ben bé una persona ens n'adonem que és "bona persona"; cosa que no ens semblava abans. Això no vol dir que no ho fora, però dins la societat totes les persones són el mateix. Som com un ramat que es dirigeix allà on vol el seu pastor. I si ningú vol eixir-se'n, sempre hi ha alguna persona que s'encarrega de què recordem la nostra pertanyença a aquest ramat. És a dir, si cap vegada volem fer, o pensem fer cap cosa que no siga acceptada per un reduït gup encarregat de manipular-nos, som marginades per la resta de persones que, segurament, un dia pensaven com nosaltres.

El problema és que açò ens marca per la resta de la nostra vida i cada vegada som més i més infidels als nostres valors personals i ens costa

menys oblidar-nos d'algun d'ells; per a esdevenir un membre més convençut de pertànyer al ramat que abans he citat.

En canvi, hi ha altres persones, més be poques i molt especials per mi, que només s'ocupen d'ajudar la gent a la seua manera i intenten no ser absorbides pel ramat que cada vegada és més fort i gran. És a dir, persones que decideixen tot sobre elles i no deixen que ningú ho faça en lloc seu. Aquestes persones no són manipulades per ningú. Però, qui som nosaltres?

Nosaltres pertanyem a una societat i, per tant, hem de conviure amb altres, però hem de tindre en compte que som persones i no un ramat sense idees pròpies.